

„Edinost“
izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in
praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri.
O ponedeljkih in po praznikih izhaja
ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:
Obe izdani na leto . . . gld. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.
Naročnino je plačevati naprej. Na na-
ročbe brez priložene naročnine se uprava
ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjut-
ranje številke po 3 nvč. večerne številke
po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje šte-
vilke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petito. Za več-
kratno naročilo s primernim popustom.
Poslana, osmrtnice in javne zahvale, do-
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu.
Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo.
Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema upravništvo. Naročnino in oglase
je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v
ulici Carintia št. 12. Upravništvo, od-
pravništvo in sprejemanje inseratov
v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila. (Novije vesti.)

Dunaj 9. »Wiener Abendpost« javlja, da se
je v državni proračun za l. 1899. postavila svota
100.000 gld., v svrhu ustanove češke tehnike na
Moravskem.

Dunaj 9. Pododsek za carinsko in trgovin-
sko zvezo je sprejel brez spremembe člen 8., tiče-
se zgradbe lokalnih železnic in prometa na istih.
Tekom razprave je konstatoval minister za žele-
znice, dr. pl. Wittek, da specijalne zveze dalma-
tinskih železnic z istimi v Bosni niso predmet ca-
rinske in trgovinske zveze.

Dunaj 9. Pododsek za bančne in valutne
predloge je po daljši razpravi vsprejel člen 25.,
tiče se pravice in dolžnosti generalnega sveta in
člen 27. o delovanju guvernerja. Nadalje so se
vsprejeli členi 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38,
39, 40, 41, 44, 45, 46, 47, 51, 52, 53, 54, 55 in
sicer brez sprememb, v zmislu vladine predloge.
Prihodnja seja bode v petek.

Dunaj 9. Pododsek za carinsko in trgovin-
sko zvezo je sprejel člen 9., tiče se uravnave
tarifov na železnicah, potem člen 10., tiče se po-
šiljanja atašéjev na konzulate. Vsi predlogi za spre-
membo so se odklonili. Prihodnja seja jutri.

Dunaj 9. V današnji seji proračunskega
odseka je poročevalce poslanec dr. Pientak na
podlagi sklepov pododseka predložil novi načrt
zakona o uravnavi plač državnih slug. Ta načrt
se je, z nekoliko spremembami, sprejel v specijalni
razpravi. Nadalje se je sklenila resolucija, tiče-
se oskrbi diurnistov v slučaju bolezni, invalidnosti
in starosti.

Dunaj 9. Kakor poročajo večerni listi, je
poslanec vitez pl. Gniewosz sprejel poziv poslanca
Wolfa na dvoboj.

PODLISTEK.

BARON IVICA

Spisal A. ŠENOVA.

Poslovenil Večeslavov.

Merilec je šel merit vinograd na obronek holme-
ca, a jaz na vrh brega, da se navžijem lepote.
Sel sem na panj (štor) odsekane jablane tik groblja.
— Bilo je krasno, prekrasno. Blizo mene priprosta
bela cerkev, okolo nje mogočne stare lipe, za le-
seno ograjo za pokopališčem samo — holme,
obraščeni evetlicami, a tu pa tam se je dvigal iz
trave lesen križec, in tu pa tam visel je na križču
uvel venec. Na vznožju in po holmeih bele kmečke
hiše mej vrtovi, po zeleni ravnini se je vila Sava,
drčal parni voz, a iz dimnika se je vil bel dim;
solnce ga je probijalo, solnce ga je pozlačevalo.
Nebo jasno kakor steklo, a daleč na obzorju se je
vzdigovalo ostro vrhovje Kleka, črno na rudečem
zaneblju. A vse je bilo tiho, vse mirno. Sem in tja
je začivkal evrček, sem in tja zabrenčal keber —
kakšenkrat se je začul iz dola klic kmeta.

Divota, krasota, dvojna divota za reveža, ki
preživlja svoja leta delaje ves dan za pisalno mizo
in gledaje revno, nelepoto stran človeškega življenja.
Zagledal sem se v to široko, dalekosežno sliko pod
svojimi nogami, vid mi je jemalo to menjavanje in

Dunaj 9. Današnji uradni list prinaša na
prvem mestu očitno avtentično razglasilo o re-
šenju vprašanja o Hentzejevem spomeniku v Bu-
dimpešti. Iz istega je posneti, da se ta spomenik
postavi pred vojaško kadetno šolo v Budimpešti
na rakev, kjer se nahajajo ostanki onih bojevnikov,
ki so padli med obleganjem Budima. Spomenik se
prej dostojno prenove.

Pariz 9. Zdi se, da je sklenila kazenska ko-
mora, da dokonča preiskavo v reviziji procesa
Dreyfus brž kakor je mogoče. Danes je bil zasli-
šan bivši vojni minister Cavaignac.

London 9. Na današnjem lord-majorovem
banketu je izrekel Salisbury najprvo svoje globoko
sožalje na umoru cesarice Elizabete in je pokazo-
val na veliko ljubezen do cesarice, katero so
ji izkazali povsod. Nadaljeval je svoj govor je na-
znanil Salisbury, da se udeleži tudi Anglija kon-
gresu proti anarhistom. Govornik je omenjal vspe-
hov na Kreti ter se spominjal najnovejše nevar-
nosti za vojno, ki je sedaj srečno dpravljena. Govoril
je tudi o diplomatskih zvezah z Francijo. Salisbury
je izrekel nadejo, da Angliji ne bode treba spre-
meniti svoje pozicije v Egiptu.

New-York 9. Reuterjeva pisarna poroča:
Iz dosedanjih nepopolnih poročil o volitvah je po-
sneti, da so v 14 državah izvoljeni republikanski
guvernerji, v dveh državah demokratični in v dveh
fuzijonisti. Vest o izvolitvi Rosenfelda guvernerjem
v New-Yorku se potrja. Glasom poročil o volit-
vah v legislaturo, došlih iz 23 posameznih držav,
je v senatu zagotovljena republikanska večina. Po
dosedaj še nepopolnih poročilih o volitvah v zbor-
nico reprezentantov, se je znatno povišalo število
demokratiških glasov. Navzlic temu ostane večina
v tej zbornici najbrže republikanska. V državi
New-York so demokrati pridobili 10 sedežev.

zlaganje barv in svetlobe, a misli so letale daleč —
daleč! Saj njih ne veže nikdo. Nenadoma sem se
zganil. Prebudilo me je kašljanje. Obrnil sem glavo.
Za trohnelo ograjo je kopal človek grob. Niti opa-
zil ga nisem poprej. Najedenkrat pa je vtaknil člo-
vek lopato v zemljo, naslonil se laktom na ograjo
in kadé iz navadne ilove pipe je jel ozirati se navz-
dol, kjer so kmetje vlekli za merilčevu vrvo. Obr-
nil sem oko na tega človeka. Poznal sem ga. Ime
mu je bilo Janko Krušič, svet mu je pravil »baron
Ivica«. Zakaj? tega nisem vedel. »Baron« je bil
močen, plečast orjak, širokih, nabranih, nekaj ru-
dečih lic, modrih utrujenih očij in zakrivljenega,
rdečkastega nosa.

Temni lasje so mu bili lepo počesani, brke
zavite, obleka prirojena bolj po mestnem in že pre-
cej zamazana; na nogah je imel stare opanke, na
glavi staro, modro, vojaško kapo, a okolo vratu
robeč od fine rudeče svile, jako umetno zavezan.
Svet je govoril, da je pijanec, pohajač. Kolikor sem
vedel, je bil to mestni težak; pometal je in poli-
val zagrebške ulice. Opazoval sem ga od strani:
»baron« je stal kakor kamen, ni za malo se ni
maknil, samo oči so se mu vrtele za sledjo mere-
čih kmetov. Slednjič je opazil mene.

»Dober dan, spoštovani gospod!« me je poz-
dravil Janko, dotaknivši se z roko vojaške kape; —
»Jurinici se delé?« je dodal, pokazavši s pipo na
kmete.

Kaneja 9. Schakir-pašu se je poslal ultima-
tum, vsled katerega morajo do 15. novembra za-
pustiti otok vsi turški častniki, vojaki in žandarji
brez izjeme; ravno tako tudi turške vojne ladje,
ki se nahajajo pred Suda.

Rim 9. Poslanecem v konferenco proti anar-
histom so imenovani Canevaro, senator Canonico
in prelat Sormani.

Šolsko vprašanje na Goriškem.

Zadnja »Soča« je prijavila jako poučnih po-
datkov za dobro umevanje tega vprašanja. Nas
veže dolžnost, da po svoji moči pripomoremo do
zbistrenja pojmov, zlasti sedaj, ko se hoče v zvezi
s tem vprašanjem diskreditirati splošna taktika
slovenskih poslancev na Goriškem, kar bi utegnili
imeti — ako bi se posrečilo, in recimo, da tudi le
deloma — usodnih posledic za borbo v velikem
boju med italijansko hegemonijo in našo zatirano
pravico. Le jeden del našega ljudstva — pravimo
— naj se zbega in zmešnjava bode gotova: vera
v poslance bi bila porušena in znjo vsa disciplina
naše stranke. Vlada bi triumfovala, a homeričen
zasmehovalen krohot bi odmeval po vsem la-
škem logu.

Skrbeti moramo torej, da ne postane učitelj-
sko vprašanje ona lestvica, po kateri naj bi nasprot-
niki od desne in leve zlezli do takega cilja. Da
odvrnemo to nevarnost, moramo poseči vsi vmes,
da se zbistrijo pojmi: o bitstvu vsega šolskega
vprašanja na Goriškem, o stališču, ki ga zavzem-
ljejo do tega vprašanja slovenski voditelji in onem,
na katerem stoje Italijani, kako se morajo razde-
liti dolžnosti za rešenje učiteljskega vprašanja in
o sredstvih, ki naj pripomorejo do take pravične
razdelitve bremen! Ves ta kompleks treba dobro
pregledati in proučiti, predno sodimo ino obsojamo.

»Da Bog da dober dan, Jankica«, sem mu
odgovoril jaz — »a dà, delè se, da bode pre-
piru kraj!«

»Kraj! dà, dà! Petrova punica je huda baba.
Svojim jezikom bi posegla preko savskega mosta.
Pa lahko Jurinici, imajo tudi v kaj se deliti. Za
Boga, da ostane vsakemu več od brazde«, je na-
stavil »baron« ravnodušno.

»A kaj delaš ti?«

»Jaz? E vidite — delim zadnji del. Tu je
prepiru kraj.«

»Komu?«

»Noreu, staremu Imbri.«

»Mar za Imbro? Vidiš! Poznal sem ga dobro.
Dober, vrl človek.«

»Poznali ste ga na jedno oko«, nasmešnil se
je Janko porogljivo. »Dober človek! A? Norec in
pranorec«, Vam pravim. Mestni gospodi je bil on
slepo orodje; drago bi kupili Imbro, kakor je
gladek bil, a jaz sem ga dobro poznal.« »Bog dal
lahko duši njegovi!« je zakimal Janko.

»A kaj ti je zakrivil, Janko, da mu v grob
zlo govoriš?«

»Meni zakrivil? Nič. Sebi je zakrivil. Ne go-
vorim mu zla, resnice govorim, ker kadar je božji
človek izdahnul in mu je zapel zvonec, ve se, ko-
liko velja, koliko je vreden«, je umoval Janko, iz-
tresel si pepel in napolnil pipo vnovič.

(Pride še.)

V ta namen so zares dobro došla izvajanja, ki jih je prinesla zadnja »Soča« v odgovor nekemu gospodu učitelju-dopisniku. V »Soči« čitamo mej drugim:

»Ni res, da povišanje plač učiteljstvu bi moral pri nas na Goriškem plačati davkoplačevalci, t. j. vsaj tisti ne, ki doslej že preveč plačuje za šolo. Treba je namreč šolski davek pravičnejše razdeliti tudi na tiste, ki ničesar ne plačujejo (— in teh je več! —), pa imajo od šole prav enake koristi kakor prvi. Okrajni šolski zalogi dobivajo denar le iz doklad na izravne (direktne) davke! Šolske doklade plačuje torej le posestnik ali obrtnik, — vsi drugačni davkoplačevalci pa so tega davka prosti, ker okrajni šolski sveti ne smejo nalagati doklad na druge davke in davščine. To pa sme dežela! In zaradi tega je že od nekdaj srčna želja vseh Slovencev, da bi se ustanovil tudi pri nas deželni šolski zalog, kakoršne imajo vse druge dežele, tudi Istra, Kranjsko itd. Le z malo deželno doklado na užitnino itd. bi dobil deželni šolski zalog dovolj denarja, s katerim bi se mogle plače povišati. Dosedanji davkoplačevalci pa bi se razbremenili že zategadelj, ker bi plačevala tudi Gorica enako vsem drugim okrajem; tudi gradiščanski okraj, kjer so doslej doklade še najnižje, bi plačeval manj! Gorica je plačala leta 1897. izravnih davkov gl. 271.273, pa so znašale vse mestne doklade le po 34% na zemljarini in hišarini in po 30% na vse druge vrste davkov! Primerjajte te doklade z nekaterimi občinami po deželi, ki plačujejo do 350%!

Po vseh drugih deželah plačuje glavno mesto šolske doklade enako z drugimi okraji, da-si za svoje šolstvo veliko manj troši, nego plačuje. Tudi Ljubljana plačuje po priliki eno tretjino vseh izravnih davkov v deželi in v enakem razmerju tudi šolske doklade! In to je pravično! Da glavna mesta plačujejo toliko izravnih davkov, od kod dobivajo denar za to, ako ne od vse dežele, iz katere se vse steka v mesto? Pri nas na Goriškem mi Slovenci redimo vse meščane v Gorici, lahko rečemo, mi plačujemo njene davke, no, ona ne prispeva niti z vinarjem ne za naše ceste — dasi se vse stekajo proti Gorici! — ne za naše šole!

Evo to je tista velikanska krivica, katero so ustvarili Lahi z vladno pomočjo, da tlačijo nas Slovence na gospodarskem polju! Vse izžmeti od našega ljudstva, a nič dati, takó umejejo skupnost dežele!

Že dolgo, dolgo je temu, odkar so bili v »Soči« temeljiti članki proti tej krivici! Klicali so na pomoč proti temu tiranstvu in zahtevali, naj se ustanovi tudi pri nas deželni šolski zalog! In že dolgo, dolgo je temu, odkar so začeli naši poslanci delovati v tem smislu! Toda vselej so naleteli na neizprosni odpor na laški strani. Ker pa slovenski poslanci nimajo večine v deželnem zboru, je vselej ostal brez uspeha vsak poskus v tem pogledu. Goriški advokatje so znali preslepiti poslance iz Furlanije, da se tem niso odprle oči in bi spoznali, da bi došel deželni šolski zalog tudi Furlaniji v prid. In nešteto krat so zlorabili laški poslanci na shodih ta zalog za hujskarije proti Slovincem, češ: »Slovenci hoté deželni šol. zalog z enakimi dokladi v vsej deželi; ali Furlani plačujemo tri četrtine vsega davka in bi torej plačevali tudi toliko šolskih doklad — za Slovence, ki pa imajo dvakrat več šol, nego mi itd.«

Slovenski poslanci vedo dobro, da Lahi bi že glasovali za deželni šolski zalog, ali le tedaj, kadar bi bili v to prisiljeni. In prisiljeni bi bili doslej lahko že večkrat, toda vselej jim je šla na roko vlada, torej oni isti činitelj, ki bi moral imeti največ povoda, da se postavi šola tudi pri nas na ono isto podlago, na kakoršni je v vseh drugih deželah. Vlada sama bi bila morala predložiti zboru zakonsko predlogo o deželnem šolskem zalogu, — no, mesto tega je vselej rešila Lahe iz zagate, kadar bi sicer morali glasovati za ta zalog, da bi pridobili pa po drugi strani velike dobrote svojim volilecem. Opozarjamo na boje radi »Agro Monfalconese«, ko je šlo za milijone denarja, za furlansko železnico, za parni tramvaj, za uravnavo raznih rek, za velikanske mostove, ob katerih prilikah bi Lahi na kolenih klečali pred vlado, da je ta mignila le z mezinem. No, vlada se ni ganila. Uzroki so ne-

pojmljivi, ali jasni, kakor nam je jasna ta sicer prečudna vladna politika v Primorju. Dostavimo naj še, da vlada ima v svoji oblasti nekaj mandator na laški strani! Ako hoče, in bila bi le pravična, pa ima večino.

Slovenski poslanci niso zamudili prilike, ko je kazalo, da bi Lahe pridobili za ta zalog. — Pred kakimi 5 leti je zopet stavil isti predlog veleč. dr. Gregorčič, ker je došlo na dnevni red zopet vprašanje o »Agro Monfalconese«, ko je šlo Lahom za pridobitev novega milijona gl. in je bilo upati, da se udajo radi tega za deželni šolski zalog, ker je bila tudi ona velikanska podpora zavisa od glasov slov. poslancev, in tedaj so baš nekateri učitelji na Vipavskem grdo ropotali proti dr. Gregorčiču, češ, da je stavil ta predlog radi tega, da je zavlekel rešitev učiteljskih prošelj radi delitve plačilnih razredov po desetinah ($\frac{2}{10}$, $\frac{4}{10}$, $\frac{4}{10}$, mesto $\frac{1}{12}$, $\frac{2}{12}$, $\frac{5}{12}$). Tako plačilo je dobil dr. G. takrat za svoj predlog. — Do rešitve ni prišlo, ker je vlada takó hotela in obljubila Lahom novo podporo za »Agro Monfalconese« tudi brez novega sodelovanja deželnega zbora. In takó so naši poslanci napenjali vse moči od slučaja do slučaja, da bi dosegli dež. šolski zalog, no, vselej brez uspeha! Lahi tega niso hoteli — in konec je bilo vsakemu naporu!

Naposled so se naši poslanci naveličali sramotnega hlapčevanja nestrpnemu lahonstvu — in so pred dvema letoma zapustili deželni zbor ob splošnem pritrdjevanju naroda. To sredstvo so takrat spoznali za najboljšje, da bi prisilili merodajne kroge, ozirati se na prepravične zahteve slovenskih poslancev. — Toda vlada se ni zganila in je pridobila za najnujnejše potrebe najprej umrlega in potem sedanjega nadškofa, zahteve slovenskih poslancev pa je povsem prezirala, da-si so vse ob enem tudi po intencijah osrednje vlade in v zmislu državnih zakonov.

In tudi letos, ko je bil sklican deželni zbor, so se vršila zakulisna pogajanja med slov. in ital. poslanci v prvi vrsti o ustanovitvi dežel. šol. zalog — **toda tudi zdaj brez uspeha!** in slov. poslanci niso vstopili, a deželni zbor je imel dve seji s pomočjo nadškofa.

Res je, kakor so bili nekateri učitelji poučeni »izza kulis«, da o teh pogajanjih letos ni bilo govora o povišanju učiteljskih plač, ker so se razbila že na razgovoru o deželnem šol. zalogu, ki je alfa in omega za zboljšanje gmotnega stanja učiteljstvu. Ali denimo, da bi bili mogli poslanci letos doseči le dežel. šol. zalog brez povišanja plač, lahko bi bili zadovoljni, brez skrbi bi lahko vstopili v deželni zbor, kajti s tem bi bilo za enkrat silno, silno ustrezno davkoplačevalcem. Zboljšanje učit. plač bi bilo potem le še vprašanje kratkega časa! Ako bi pa to ne šlo potom dežel. zbora, bi slovenski šolski okraji radi naložili male doklade za začasni pobiljšek učiteljstvu, kakor je svoj čas delal, dokler je mogel, okrajni šol. svet goriške okolice.

Takó je s tem deželnim šol. zalogo! Prav radi njega — nimamo deželnega zbora.

Vprašamo: Kaj neki naj bi bili naši poslanci še storili? Na dan vsi oni, ki ste po časopisih in shodih in zasebno zmetali že toliko kamenja na nje! Povejte: Kaj naj bi bili še storili?! Kaj so zanemarili, kaj zagrešili?!

Ta izvajanja »Sočina« priporočamo v resen premislek vsem krogom.

DOPISI.

Iz Istre. (Izv. dop.) Shod primorskih učiteljev dne 3. t. m. je bil dobro obiskan. Italijanski učitelji se niso udeležili shoda. Prišli so učitelji iz daljnih krajev: Tolmiskega, goriškega okraja, Puljsčine in Kastavščine. Predsedoval je J. Valentič. Prisostvoval je vladni komisar. Na shod so prišli tudi gg. poslanci Mandić, dr. Rybář in Kamušić. Čudno se nam je zdelo, da ni došel, da-si je bil v Trstu, g. urednik »Soče«. O uredniku »Edinosti« smo vedeli, da je na potovanju. Razpravljalo se je živahno; osobito živo so razpravljali učitelji z Goriškega. Zlasti je g. V. zanimivo razvijal bedo in položaj učiteljstva. Obsojal se je članek v »Soči«. Ukrenilo se je, da istrsko učiteljstvo izroči spomenico slo-

venskim deželnim poslancem v slovenskem, italijanskim pa v italijanskem jeziku.

Istrsko in goriško učiteljstvo pošlje deputacijo skupno na Dunaj. Ta ima nalogo: pokloniti se Njeg. Veličanstvu presvetlemu našemu cesarju ob 50-letnici Njeg. vlade in vročiti Mu adresno o naših težnjah. Na dalje naj se deputacija pokloni in izrazi težnje naše: Ekselenciji predsedniku ministerstva, naučnemu ministru ter predsedništvu »Slov. krščansko-narodne zveze«. Poslednjemu je priporočiti posebno, da bi skusilo pripomoč družih klubov izprostiti državno pripomoč za učiteljstvo. Deputacija ima torej nalogo do prejasne krone in vlade. Deputatom sta bila izvoljena za Istro: J. Valentič in J. Jakac. Goriški učitelji so imeli posebe še shod dne 3. t. m. v Gorici. O tem gotovo dobite posebno sporočilo.

Dasi se učiteljstvo glede napada na naše poslance ne vjema z »Dixi«-jem, mu je treba vendar pripoznati, da je njegova zasluga, da se je učiteljstvo požurilo k hitremu delovanju. Morda bi se bila stvar še vlekla. In ker čas beži, bojimo se celo, da je še zdaj morda že kasno. Gospod dopisnik je imel sicer plemenit namen, samo preveč razburjeno je pisal, osobito glede poslancev, kakor je sam pripoznal v »Edinosti« št. 209. Našim istrskim poslancem se do sedaj ni izročila nikako spomenica, kakor onim na Goriškem (Gosp. V. jih je kazal poln kovček). Tudi nam poslanci niso kazali antipatije, pač pa nasprotno. Videli bomo, kaj nam donese čas, potem bomo sodili in obsojali. Prepričani pa bodimo, da bodo iskali kakov modus, da se v tem obziru sporazumijo z italijanskimi poslanci, kajti naše vprašanje je postalo jako resno in opravičeno.

Zamolčati pa tudi ne smem, da učiteljstvo obsoja oni osobni napad na »Dixi«-ja v »Edinosti« št. 204. Kaj ima vendar stvar z osebo? Razvidno je, da je bilo osebnost že davno napeta in sedaj se je izrabila prilika. Sploh slovensko učiteljstvo nikakor ne sodi tako o njem, kakor ga napada in ovaja dopisnik. Saj je bil »Dixi« večletni odbornik in zadnja leta I. podpredsednik naše dične »Zaveze«.

Dodatek uredništva. Dovolite nekoliko opazk! Z osebnostmi je začel gosp. »Dixi« sam in v odgovor se mu sledile — osebnosti. »Dixi« morda ni bil tako jasen in ni tako očitno kazal na onega, katerega je mislil, kakor je bil potem jasen globoko užaljeni napadenec. To-liko jasen pa je bil »Dixi« vendar, da ga v Istri morda ni unel le kakov svetopisemski »jedini tujec v Jeruzalemu«. To je moralo boleti napadenega, tem bolj, ker so radi njega morali pretrpeti krivičen napad vsi poslanci istrski, o katerih smemo reči s polno pravico, da so vsi brez izjeme iskreni prijatelji učiteljstva, in je med njimi celo tudi od italijanskih učiteljev po Istri visokospoštovani Spinčić, ki se je v vsem svojem službovanju vsikdar kazal pravega očeta učiteljem brez razlike narodnosti! Prav imate: kaj ima oseba z stvarjo?! Ravno zato ni nastopil g. »Dixi« baš srečno. Čujte! Mi ne bomo povzdignili nikogar preke mere in nezasluzeno. Tudi slabosti ne bomo potajevali na nikomur — kamen pa naj pobere, hitro naj ga pobere oni (bodisi tudi gosp. »Dixi«), ki je — brez slabosti! Ali kraj vse naše nezavzetosti za posamične osebe moramo vendar povdariti, da se je mož, ki je bil napaden po »Dixi«-ju, pokazal res moža v mnogih vihrav življenja; da je ta mož prebil nečuvjenih proganj in borbi za prava naroda in da v vseh teh viharjih nikdar ni klonil duhom. Take značaje treba spoštovati vzlic osebnim nasprotstvom. A gospod »Dixi« je — bržčas radi osebnih nasprotstev, ki so posledica lok. razmer — napal tega moža, in sicer tako, da ga je označil kakor nekakov tip začetnika vsemu zlu za učiteljstvo! To vendar ne gre tako in bi od naše strani kazalo na najgršo nehvaležnost, ako bi molčali, ko vidimo, da se meče grda senca na njega javno delovanje radi morebitnih, a nam nepoznatih lokalnozasebnih stvari. A s takim pojavom nehvaležnosti do posamičnika bi bilo spojeno zajedno nepustno zanemarjanje narodno-novinarske dolžnosti, čim smo se uverili, da se kaže — kar se je tudi faktično zgodilo — v čudni luči vsa častivredna korporacija — hrvatsko-slovensko delegacija na deželnem zboru istrskem — kateri pripada dotičnik kakor mnogo uvaževani člen. Ali nas umete, kaj smo hoteli reči? Ako nas hočete prav

umeti, morate dobro premisliti, kako velik in mo- gočen aparat deluje noč in dan, neprestano, da bi se poslanci poniževali v očeh naroda, premisliti, kolik trn so ti poslanci v mesu zistema na Primorskem! Ali niso taki napadi iz sloven- skih vrst voda na mlin označenega, našim narodnim stremljenjem sovražnega prizadevanja? Dragi gos- pod! Vi opravičujete napad, došel od gospoda »Dixi«-ja, velikim razburjenjem, ali ne pozabite, da je tudi nasprotnik gosp. »Dixi«-ja človek, svojimi ob- čutki, katerega je moralo boleti, ko je videl, kako se piše o njem. Želeli bi prav iskreno, da ne bi pozabili oni gg. učitelji, ki si prisvajajo nekako vodstvo med svojimi tovariši, da treba velike pre- vidnosti zlasti in še posebno tedaj, kadar je borba za dobro stvar; sicer se lahko dogodi, da nepri- merno postopanje kompromituje dobro stvar. Na- dejamo se, spoštovani gospod, da nam ne bode- šteli v zlo teh-le opazek, kajti: tout comprendre c' est tout pardonner!

Politični pregled.

V TRSTU, dne 10. novembra.

Za mesto namestnika v Gradcu so se baje, kakor javljajo z Dunaja, jeli množiti kandi- datje. Prvi je bil predsednik kranjski baron Hein, potem se jelo govoriti o deželnem pred- sedniku šlezkem, grofu Claryju, ki naj bi šel po- pravljat trde pangermanske glave v prestolnici Štajerski, a sedaj se šepeta o grofu Goëssu, namestniku tržaškem. Za slučaj, tako na- daljuje naš vir, da bi grof Goëss res odpotoval v Gradec, pride v Trst namestnikovat gospod baron Hein iz Ljubljane. Sicer pa povdarja naš vir, da ne more jamčiti za istinost tega sporočila, ali zatrditi more, da je došlo od zanesljive strani.

Nemška netolerancija. Dobro nam je še v spominu, kako je zavriščalo v taboru naših Nem- cev, ko je nedavno naša vlada izdala naredbo, po kateri naj bi se nekoliko strože gledalo na prete raznim inozemskim agitatorjem, ki po raznih shodih ščuvajo proti tej državi in nje nemškimi po- danikom ter širijo izdajsko propagando. To so kri- čali izvestni nemški kričači o netoleranciji, o nasilju, o policijski državi itd. itd. In to jedino zato, ker so bili zadeti prusjaški agitatorji. Ta krik in tako hinavstvo se nam pa morajo gnusiti tem bolj, ko ravno Nemčija, njihov idejal, najbrezobzirnejše po- stopa s podaniki tujih držav. Le-ti se izganjajo brez pardona. Znano je, kako se postopa s Poljaki, znano je, kako so morali v Poznanju poljski tr- govec in posestniki, nastanjeni tam že desetletja in desetletja, kar v par urah zapuščati svoje imetje, izgnani od pruske policije; znano je, kako pruska vlada prepoveduje celó znanstvene shode. V noveji čas se tako neusmiljeno postopanje prakticira proti danskim podanikom, ki morajo, z svojimi družinami vred, zapuščati deželo severno-slesviško v kratkih 24 urah, a ravnokar je policija v Vrati- slavi izdala ukaz vsem podanikom av- strijskim slovanske narodnosti, da mo- rajo v teku 14 dnij zapustiti prusko ozemlje.

Tako izgleda nemška tolerancija. Oni tam gori so kar najbrezobzirnejši z našimi podaniki, tam gori ne poznajo nikakega usmiljenja, a od nas se zahteva, da bi bili z raznimi prusjaškimi pritepenci potrpežljivi in tolerantni do samoubojstva. Ali smo res že vazali Prusjakov? Ako nismo, potem je zad- nji čas, da se spomnimo tudi mi pregovora: kakor ti meni, tako jaz tebi!

Politika Rusije. List »Novoje Vremja« je menil te dni, naj bi Rusija, čim bode rešeno krečansko vprašanje, ostavila evropski koncert, in naj bi se povrnila k tradicijski politiki svoji — svobodnih rok.

To menenje rečenega lista ni ugajalo v vi- sokih političskih krogih in list je bil prisiljen priobčiti izjavo, glasom katere vladni krogi ne odobrujejo onega članka, ker je isti naperjen proti nazorom vodilnih oseb vnanje politike ruske, od katerih dobiva »Novoje Vremja« navadno svoje infor- macije.

Seveda je tu še vedno odprto vprašanje, v koliko je do take izjave pripomogel le pomislek, da ni bil sedaj pravi čas za priobčenje onega članka. Kajti neovržna resnica je, da je Rusija došla do sedanje mogočne pozicije ravno po poli- tiki svobodnih rok.

Domače vesti.

Pozor obrtniki po deželi!! Poroča se nam, da hodi sedaj po deželi, da pregleduje zapisnike o plačilih, neki Bidoli, ki pa ni v resnici nič drugega, nego nadzornik delavskih hiš v Trstu — lastnina zavarovalnice za slučaj nezgod — in pa po statu- tih tega zavoda tako imenovani »nalogoprimec« za mesto tržaško. (Ti »nalogoprimec« so namreč or- gani zavarovalnice, ki imajo nalog udeleževati se uvedeb o kaki naznanjeni nezgodi, nadzorovati one, ki uživajo rente itd.) Jasno je torej, da ta Bidoli nima prav ničesar opraviti po deželi, ker — kakor že omenjeno — je njegov delokrog le v mestu in je zbok tega položil prisego na magistratu in ne na na- mestništvu. Opozarjamo torej naše obrtnike po de- želi, da naj zahtevajo od rečenega Bidolija potrebno pooblastilo, kakoršno mora imeti, izdano od načel- stva, da se uverijo na ta način, ali je isti res po- oblaščen za poslovanje po vsem obsezu zavaroval- nice! Tega poslednjega slučaja pa si skoro ne mo- remo misliti, ker ne moremo umeti, kako naj po slovenski zemlji posluje in poučuje brtnike človek, o katerem vemo za gotovo, da razun italijanščine ne ume nobenega drugega jezika! In poleg tega bi bilo za- nimivo vedeti, kdo opravlja mej tem njegovo službo kakor nadzornik delavskih hiš in nalogoprimec v Trstu?! Slednjič moramo vprašati zavarovalnico najresneje, zakaj ni javno razglasila — kakor tako zahteva § 26. njenih statuten —, ime, sedež in okrožje delovanja rečenemu Bidoliju?!

Pozor torej še enkrat, obrtniki po deželi! Ako že zavarovalnica sama noče spolnjevati svojih lastnih statuten, pa jo prisilite vi v to! Pa tudi naši državni poslanci naj bodo opozorjeni na po- stopanje tržaške zavarovalnice; saj spada v področje te zavarovalnice vse Kranjsko, Dalmacija in Pri- morsko. To vendar ne gre, da bi par oblastnežev v Trstu, ki so slepi slugi magistratata, delali, kar hočejo, in bodisi tudi proti jasnim določilom pred- pisov in zakona.

Nekaj o dvojni meri na Primorskem. Pišejo nam: Dobro ste jo bili pogodili v odgovoru, ki ste ga dali »Piccolu« pod tem naslovom na im- pertinenco, zagrešeno s tem, da je nesramnež za- lučal našemu narodu nečuvstvo žaljenje v obraz, kakor da se ta narod vzgaja za — ječe.

Verujte mi, gospod urednik: ako bi bile dru- gačne razmere, ako bi vladal v avstrijskem Pri- morju drugačen zistem, ako bi ne bila v modi dvojna mera napram vsem, ki bivajo tu, ako bi se postopalo jednako strogostjo proti vsem in v vseh slučajih — verujte mi torej, da bi tudi »Piccolo« ne imel toliko poguma, da bi pisal o potrebi po- množenja ječ za — Slovence. Pač pa bi morda primanjkovalo ječ za — njegove pristaše.

Dovoljeno pa mi bodi, ker že govorim o tem, da povem še nekaj svojega menenja o tej dvojni meri. Recimo, da bi se našel kdo, ki bi imel to- liko poguma, da bi na kakem višem mestu v Trstu prigovarjal tej dvojni meri, ki, vsaj po njegovem prepričanju, obstoji in se rabi na Primorskem, prav gotovo bi dobil kratek in lako- ničen odgovor nekako tako-le: »Saj so oni, ki sodijo in razsojajo, večinoma Slovenci«.

Da, da, mnogo Slovencev imamo tu in tam, ali — — — ne, križ čez usta!

Ali to naj si zapomnijo merodavni činitelji, da se ves mirno in trezno misleči svet čudi raz- meram, ob katerih je možno, da si takov irreden- toviski nestvor, kakoršen je »Piccolo«, upa v toli resnih časih, na toli drzen način in nekažnjeno briti noree iz poštenih državljanov! Pa že pride dan obračuna, ko se bodo tresle hlače marsikomu in ki nam prinese zadoščenja za vsa prebita žaljenja!

Izzahribovski pravico ljub.

Humor lopova. V »Triester Zeitung« či- tamo: Včeraj smo sporočili o begu treh kaznen- cev iz kaznilnice v Kopru. Jeden iz te trojice, Carlini iz Boleana, je že naslednjega dne pal svo- jim preganjalcem v roke, dočim se ostali dve kaznilniški rastlini, Cepirlo in Legiša, ki bolj po- znata te kraje, še vedno veselita zlate svobode in jeden njiju je celó dal že znamenje življenja od sebe. Ob kanalu so namreč našli ovoj, v katerem je bila jedna obleka, kakoršno nosijo kaznenci in pa listek, podpisan od Cepirlo-a. Na tem listku prosi namreč lopov poštenega najditelja, naj ta ovoj iz- roči redarstvenemu ravnateljstvu. Tej prošnji se je seveda ustreglo nemudoma!

Videti je torej, da humor lopovov ne živi samo v »Briveu«, ampak tudi v praksi.

Delitev jubilejnih svetinj. Oni častniki in neaktivno moštvo e. in kr. 20 batalijona loveev, ki bivajo tu in ki imajo pravico do jubilejske spo- minske svetinje, so vabljeni, da se udeležijo slo- vesnega deljenja, ki se bode vršilo dne 2. decem- bra ob 8. uri zjutraj zajedno tudi moštvu kadra tega batalijona na vežbališču velike vojašnice. Dotičniki naj prijavijo svojo udeležbo do 15. no- vembra t. l. poveljništvu nadomestnega stotniškega kadra v topničarski vojašnici (ulica Campo Marzio šte. 3.)

Za družino R. v Rojanu je podaril g. dež. poslanec Fran Dollenz 5 gld. Želeti je, da bi dobil še drugih posnemovalcev.

Pevsko društvo »Zarja« v Rojanu vabi na veselico, katero priredi v nedeljo dne 13. novembra v prostorih gostilne »Konsumnega društva« v Ro- janu s sledečim razporedom: 1. * *: »Jamska Ivanka«, koračnica, udara tamburaški zbor. 2. Iv. pl. Zajc: »Rojakom«, izvaja možki zbor s sprem- ljevanjem glasovira. 3. Vulz: »Pozdrav iz Bleda«, mazurka, udara tamburaški zbor. 4. Klinar-Hubad: »Slepec«, izvaja mešani zbor. 5. * *: »Venec na- rodnih pesmi«, udara tamburaški zbor. 6. Ig. Hlad- nik: »Pri oknu«, dvospev soprana in tenorja sprem- ljevanjem glasovira, izvaja: A. P. H. R. in A. 7. G. J. Farkaš: »Valček«, udara tamburaški zbor. 8. J. Laharnar: »Vesela tovaršija«, izvaja mešani zbor. 9. Thönig: »Zmiraj krasna«, brzopolka, udara tamburaški zbor. 10. Ržaha: »Venec slovenskih pesmi«, igra na glasoviru A. G. 11. G. Bellý: »Štempihar mlajši«, gluma v enem dejanju. 12. »Ples«. Vstopnina na veselico za osebo 30 nvč., sedeži 10 in na ples 30 nvč.

Rodoljubi, ki narod in petje naše ljubite, Veselit se med svoje v Rojan pohitite!

ODBOR.

Nabergoj contra Spadoni in Zanmarchi contra Košuta. Poročili o teh dveh vzklikih raz- prava smo morali odložiti, ker sti nekoliko ob- sežnejši, a nam je za danes nedostalo prostora.

Boj med dvema redarjema in aretovan- cem. Dvojica redarjev je dobila sinoči nalog, naj aretujeta nekega težaka, bivajočega na Acquedottu št. 18. Da pijani težak ni pozdravil redarjev baš z veseljem, tega mu niti ne zamerimo, toda pogra- bil je tudi po gorjači ter je jel kakor besen udri- hati po organih javnega reda. Med aretovancem in redarjema se je vnel tak boj, da so bili ranjeni — vsi trije in je moral zdravnik priti na lice mesta. Toda redarja sta vendar izvršila svoj nalog in na- silni težak je sedel vendar-le v ljuknji sinoči.

Lastno mater sta ranila. Brata L., bivajoča v ulici Madonnina, sta se sprla med seboj in se je bilo bati, da pride do hudih dejanj. V kritičnem trenutku je posegla v mes njiju mati, kateri se je sicer posrečilo, da je ločila razgreta sinova, toda o tem je sama dobila tako rano na glavo, da so morali odvesti na zdravniško postajo.

Dvojico anarhistov so zaprli predsinočnjem oblastveni organi tržaški. Da sta dotičnika Itali-

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2

(šolsko poslopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinal. Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in fran- ko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapečarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo.

ana, tega menda ne treba niti praviti. Jednemuj je ime Gianetto Tellarini, drugemu Ciro Ricci. Oba sta bila raznaševala kruha v pekarni v ulici Caserna blizu kavarne Commercio. Za nas je ta dogodek posebno zanimiv zato, ker dotični pek ne more videti slovenskih delavcev in najemlje raje delavce-nepeke iz kraljevstva, ki se pri njem še le pri uče tej obrti, da potem nadomeščajo domače delavce. Kaki tički mu prihajajo mej drugimi, kaže ravno ta slučaj. In k temu peku zahaja prav mnogo okoličank in okoličanov!

Ob tej priliki smo videli tudi, kako prizanesljivo zna poročati »Piccolo«, ko mu gre za to, da pokriva svojce. Pripoveduje danes o tem aretovanju, ne imenuje niti ulice, v kateri je dotična pekarna, ampak pravile »v neki pekarni v — mestu«.

Koledar.

Danes v četrtek 19. novembra: Andrej, spozn.
Jutri v petek 11. novembra: Martin, šk.; Antenor.
Solčni: Lunin:
Izhod ob 7. uri 15 min. Izhod ob 2. uri 45 min.
Zahod „ 4. „ 13 „ Zahod „ 2. „ 12 „
Ta je 46. teden. Danes je 313. dan tega leta, imamo torej še 52 dni.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 10. Danes se je vršil dvoboj med poslancema Gniewoszem in Wolfom. Poslanec Gniewosz je dobil v spopadu eden udarec s sabljo in potem, ker je sablja odletela, še enega po roki. Na to se je dvoboj zaustavil. Nasprotnika sta si podala roko. Prvi udarec je lahke naravi, drugi pa nekoliko težje, pa vendar ni nevaren. Poljski in maloruski klub sta se podala korporativno v stanovanje poslance Gniewosza, kjer so poslanci oddali svoje karte.

Geneva 10. Danes se je pričela razprava proti Lucheniju. Obtožnica obseza 20 strani in dolži Luchenija zavratnega umorstva. Ustopivši v dvorano, je Lucheni prijazno pozdravil sodišče in občinstvo. Zločinec izgleda jako dobro in se vedno smeje pred-se. Zdi se, kakor da se isti čuti jako počečenega.

Monakovo 10. »Allg. Zeitg.« odločno obsoja postopanje Schönererjevo. Rečeni list oporeka najodločnejše, da bi bil cesar Viljem II., ko je govoril o varstvu Nemcem v inozemstvu, mislil soplemenike sploh, kajti mislil je le na podanike nemške države, živeče v inozemstvu. Drugače ni razumel cesarja nikdo drugi razven Schönererjeve stranke.

Atene 10. Predstojče imenovanje princea Jurija Grškega guvernerjem na Kreti vzbuja tu nado na skorajšnje združenje otaka z materjo zemljo. Pričakuje se tu agitacija med narodom v tem zmislu in se nadejajo izdatne pomoči od strani Rusije.

London 10. Lord Salisbury je rekel v svojem večerajšnjem govoru, da so bile previdnostne naredbe vsaj popolnoma in neposredno potrebne. Teh odredb Anglija ne more h kratu odpraviti. Govornik se nadeja, da ne nastopijo nikake okoliščnosti, ki bi prisilile Anglijo, da bi morala spremeniti svojo pozicijo v Egiptu. Predlogu carjevemu je zagotovil govornik vse simpatije in podporo Anglije. O Ameriki je menil govornik, da je pojav te sile med činitelji evropske diplomacije velevažen in resen dogodek, ki morda ni v prilog koristim miru, ki pa vendar povspesuje koristi Anglije.

Pariz 10. »Matin« zavotavlja, da so se na večerajšnji konferenci admiralov storili velevažni sklepi, obsežajoči načrt za vojno na morju. »XIX. Siecle« javlja, da so priprave mornarice, provzročene po napetosti med Francijo in Anglijo, stale prvo 10 milijonov.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 8. novembra. (Izv. brzjav.)
Pšenica za december 73 $\frac{7}{8}$, za maj 71 $\frac{1}{8}$. Koruza za december 38, za maj 39. Mast 527.

Dunajska borza 10. novembra 1898.

	večeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.—	101.—
„ v srebru	100.80	100.80
Avstrijska renta v zlatu	119.65	119.65
„ v kronah	101.45	101.45
Kreditne akcije	354.75	354.25
London 10 Lsr	120.60	120.60
20 mark	11.78	11.78
Napoleoni	9.54	9.55
100 ital. lir.	43.80	43.80

Trgovinske vesti.

Badimpešta 10. Pšenica za marec 9.73 do 9.74. Pšenica za september — do — Rž za oktober — do —
Koruzi za maj 1899. 4.70 do 4.72. Koruza za oktober 1898. — do — Oves za marec 5.96—5.98. Oves za oktober — do — Koruza: 5.45 do 5.55.
Pšenica: ponudbe in povpraševanja dobre —
Prodaja 55000 met. stot. Vreme: lepo.
Hamburg 10. Santos good average za december 31.75 za marec 32.50 za maj 32.75 za sept. 33.25
Havre 10. Kava Santos good average za november 38.— za marec 38.75 frankov za 50 klg.

Velik zaslužek!

za posestnike menjalnic, kupce, agente itd.
originalne srečke

(ne pisma na obroke), katere se oddajo lahko
v velikem številu. Ponudbe pod »Losgeschäft
7214« na Haasenstein & Vogler, Dunaj.

Prijateljem dobre vinske kapljice pozor!

V gostilni „Konsumnega društva pri
sv. Ivanu“ toči se izvrstno vino, in sicer
novi in stari refošk ter belo domače.

Vse po 48 nvč.

Za obilen obisk se priporoča

„Konsumno društvo“ pri sv. Ivanu.

PRŠNI PRAH (prah za izvoščake)

(ne kašlja).
najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaščitjanju, nahodu in drugim kataričnim afekcijam.
Škatljica z navodilom po 30 nvč. Dobiva se jedino v
lekarni PRAXMARER, „Pri dveh zamorcih“
občinska palača, Trst.
Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (šjalov) v vseh barvah po gl. 3.60 in gl. 1.20 Zbirka frštanja v raznih risunih od 20, 30 in 37 nvč. Možke srajce bele in barvane od 90 novč. naprej. Maje iz plisa za gospe po 65, 75 novč. in več samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Na zahtevanje cenik in prospekt.

Prva tržaška tovarna

aparato za napravljanje plina acetilena
tvrdke ROCCO & C. v ulici Sanità št. 9.

Autorizirani instalaterji plina, vode in plina acetilena.

Aparat na acetilen od Josipa Rocca, patentiran v Avstro-Ogerski je absolutno najbolj praktičen in gotov, lahko rabjen i ne eksplodira, vsprejet od različnih zavarovalnih društev. Vsprejemajo se vsakovrstne kompletne naprave za hiše, restavracije, gledališča in mesta pod najugodnejšimi pogoji

Velika zaloga najboljšega apnenega kislega, katerega kilogram daje 300 litr. plina.

Velik izbor svetilnic in pripadkov za razsvetljavo.

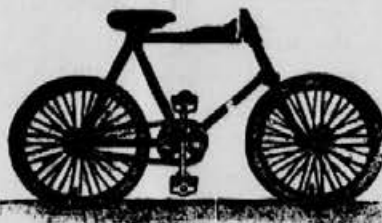
SPECIJALITETA CESTNIH SVETILNIC,

na 1 ali 2 plamena brez dovoda plina (priprave za dvorce [vile] kioske in mala mesteca).

Vsprejemajo se dela za instalacije in popravljanje dovodov.

Zaloga v ulici Sanità št. 9.

Delavnica v ulici S. Giorgi št. 1

Svetovna kolesa

amerikanski originali

TRIBUNE IN ARENA

odlikovana v vseh državah na kontinentu radi elegancije, točnosti in vstrajanja, prodaja se izključno le pri glavnem zastopniku

ANTONU SKERL V TRSTU,

Via S. Lazzaro št. 6, nasproti palače Salem.

NB. Navadna kolesa prodajajo se proti 2-letni garanciji, ročaj in pritikline po želji kupca.

Mehanična delavnica

za vsakovrstno popravo koles in šivalnih strojev.

CENE ZMERNE.

CENE ZMERNE.

Na najvišje povelje Njegovega c. in kr. apostolskega Veličanstva.

XXXII. ces. kr. državna loterija

za civilne dobrodelne namene v tej državni polovini.

Ta denarna loterija, jedina v Avstriji zakonita dovoljena, obsega 12034 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 401.800 kron.

Glavni dobitok znaša

200.000 kron

Za izplačanje dobitkov jamči c. kr. loterijski zaklad.

Žrebanje nepreklicno dne 15. decembra 1898.

Jedna srečka stane 4 krone.

Srečke dobiva se pri oddelku za državne loterije na Dunaju, I. Riemergasse 7, v loterijskih ko-
lekturah, v tobakarnah, pri davčnih, poštnih, brzjavah in železniških uradih, v menjalnicah itd.; igralni
načrti gratis za kupce srečk.

Srečke se dopošljejo poštino prosto.

C. kr. loterijska direkcija
oddelek za državne loterije.